

Вісник Агрофорум № 9 (150) 2021

*Представники громадськості
обговорили актуальні питання
розвитку органічного
сільського господарства Львівщини*

5

*Широкомасштабне опитування
аграріїв від Мінагрополітики*

11

*Забезпечення продовольчої безпеки
та здоров'я населення: ризики і
можливості розвитку сільського
господарства України
в контексті світових тенденцій*

17

*Кооперація та кооперативи
в минулому та сучасному країни*

22

3 Днем Незалежності України!

Дорогі співвітчизники!

Щиро вітаю вас із нагоди 30-ї річниці Незалежності України!

Цей знаменний день демократії й громадської злагоди нашого народу став поворотною віхою в історії розвитку Української держави і могутнім стимулом для плідної, натхненної праці заради миру й добробуту в нашому спільному домі.

Перед Україною, її громадянами складні й великі завдання. Але я вірю, що разом ми здолаємо будь-які перешкоди на шляху зміцнення незалежності нашої держави.

Нехай мир і злагода панують у нашому спільному домі. Нехай не міліє джерело нашої віри, надії і любові до рідної землі, додається енергії, снаги і впевненості у власних силах і переконаннях. З нами Бог і Україна.

Зичу Вам і Вашим родинам міцного здоров'я, добробуту, життєвої наснаги, впевненості у власних силах і нових звершень на благо України

Зі святом Вас! Із Днем Незалежності!

З повагою

президент Львівської Аграрної палати

Павло Музика

Шановні колеги !

30 років тому нездійснена мрія багатьох поколінь втілилася в життя: Україна стала вільною та незалежною! Здавна українці боронили свої свободи та права, повсякчас стикаючись із зовнішнім опором та внутрішніми незгодами. У боротьбі народилася і загартувалася єдина нація сміливих та щирих людей, що живе у прекрасній країні!

У цей знаменний день 30-ї річниці Незалежності України прийміть щирі вітання і побажання!

Це не просто День народження держави. Це свято національного духу, день, у якому щорічно зустрічаються минуле і майбуття України. Минуле, яке має вселяти мудрість. Майбуття повинно виховувати в нас відповідальність за прийняття рішень.

У серцях народу України серпнева блакить неба і жовтогарячий зерновий лан зливаються барвами української державності в символ свободи та праці.

Нехай свято Незалежності духмяним серпневим запахом українського хліба принесе у Ваш дім щастя та добро, а в країні запанує мир та порозуміння!

З повагою

*Директор департаменту агропромислового розвитку
Львівської облдержадміністрації*

Тетяна Тетман

<i>Представники громадськості обговорили актуальні питання розвитку органічного сільського господарства Львівщини.....</i>	<i>5</i>
<i>У вересні на Львівщині відбудеться V Форум місцевого розвитку.....</i>	<i>6</i>
<i>Фізособи – пенсіонери не за віком після досягнення ними пенсійного віку мають право на пільгу щодо сплати земельного податку.....</i>	<i>8</i>
<i>Мінекономіки оновило Перелік сільгосптехніки, частину вартості якої компенсує держава в 2021 році.....</i>	<i>10</i>
<i>Широкомасштабне опитування аграріїв від Мінагрополітики.....</i>	<i>11</i>
<i>Безоплатна приватизація земельних ділянок: як відтепер має голосувати рада громади</i>	<i>12</i>
<i>Головні ринки збуту української органічної продукції.....</i>	<i>16</i>
<i>Забезпечення продовольчої безпеки та здоров'я населення: ризики і можливості розвитку сільського господарства України в контексті світових тенденцій.....</i>	<i>17</i>
<i>Кооперація та кооперативи в минулому та сучасному України.....</i>	<i>22</i>
<i>В які культури вигідно інвестувати в Україні.....</i>	<i>24</i>
<i>Моніторинг цін.....</i>	<i>28</i>

Представники громадськості обговорили актуальні питання розвитку органічного сільського господарства Львівщини

12 серпня у Львові відбулася зустріч голови управи Львівської Аграрної палати Ігоря Вуйчика із головою ЛМГО «Екотерра» Наталією Чоловською.

Під час зустрічі обговорювалася співпраця для формування регіональної громадської коаліції для сприяння посиленню розвитку органічного сільськогосподарського виробництва на Львівщині, сприяння фермерам, організації освітніх програм та проектів для виробників органічної продукції в Україні та країнах ЄС.

Керівники організацій обговорили можливості вивчення досвіду органічного сільськогосподарського виробництва у Франції фермерами Львівщини, а також розширення присутності виробників на Ярмарку виробників органічної продукції у Львові, який заплановано на жовтень цього року.

Джерело: Львівська Аграрна палата

**ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ
ДЕНЬ КАРТОПЛІ**

26-27 серпня
2021 року

**КАРТОПЛЯНИЙ
БЛОКЧЕЙН**

ФГ «Аделаїда»

с. Чулаківка,
Херсонська обл.

Джерело: www.potato.com.ua

У вересні на Львівщині відбудеться V Форум місцевого розвитку

2-3 вересня на Львівщині у Трускавці відбуватиметься ювілейний – V Форум місцевого розвитку. Організатори – Львівська обласна рада, Асоціація органів місцевого самоврядування «Євро регіон Карпати – Україна». Про це повідомляє пресслужба Львівської обласної ради.

У контексті розвитку громад говоритимуть про:

- взаємодію між владою, бізнесом і громадою як запорукою сталого економічного розвитку;
- перспективи розвитку вугільних територій;
- цифрові рішення для громад;
- можливості та виклики розвитку громад у контексті Європейського зеленого курсу;
- туризм і розвиток громад.

У межах напрямку співпраці в Карпатському регіоні дискутуватимуть про:

- польсько-українську парламентську та міжурядову співпрацю задля розвитку прикордоння;
- міжрегіональну співпрацю в Карпатському регіоні: досягнення та перспективи;
- перспективи розвитку гірських територій;
- майбутнє транскордонної співпраці в Карпатському регіоні;
- фінансові ресурси для проєктів розвитку громад і територій.

Тему українсько-польського транскордонного співробітництва обговорять на тлі:

- Програми транскордонного співробітництва Польща – Білорусь – Україна 2014-2020: засвоєні уроки;
- розбудови транскордонного українсько-польського партнерства у контексті Програми транскордонного співробітництва Польща – Білорусь – Україна;
- презентації проєктів, що реалізуються у рамках Програми транскордонного співробітництва Польща – Білорусь – Україна 2014-2020.

Очікується, що V Форум місцевого розвитку збере під ідеями розвитку Карпатського регіону та територіальних громад понад 200 учасників з України, Республіки Польща, Австрії, Словацької Республіки, Румунії, Угорщини, Німеччини, Чеської Республіки, Туреччини, а також представників Європейського Союзу.

Джерело: Львівська обласна рада

Прийом документів на Програму фінансової підтримки фермерства триває до 3 вересня

Регіональна комісія Львівського відділення Українського державного фонду підтримки фермерських господарств повідомляє, що розпочато прийом заявок та документів від фермерських господарств для отримання на конкурсних засадах фінансової підтримки на поворотній основі за бюджетною програмою «Надання кредитів фермерським господарствам».

До участі у конкурсі допускаються всі фермерські господарства, крім тих, які мають заборгованість перед Українським державним фондом підтримки фермерських господарств (Укрдержфондом) та його регіональними відділеннями, яких визнано банкрутами, щодо яких порушено справу про банкрутство та які перебувають у стадії ліквідації, а також у яких виявлено факти незаконного одержання та/або нецільового використання бюджетних коштів.

Переможці конкурсу отримують фінансову підтримку на поворотній основі у розмірі, що не перевищує 500 тис. гривень, із забезпеченням зобов'язання щодо повернення бюджетних коштів на строк до 5 років.

Заявки та документи для участі в конкурсі приймаються регіональною комісією Львівського відділення з визначення переліку фермерських господарств, що претендують на одержання фінансової підтримки з 03 серпня 2021 року по 03 вересня 2021 року за адресою: м. Львів, вул. Козельницька, буд. 4 (Розмус Оксана Степанівна).

Конкурсний відбір та формування реєстру фермерських господарств, що отримали право на одержання фінансової підтримки – проводиться комісією з питань надання фінансової підтримки фермерським господарствам (Укрдержфонд, м. Київ, вул. Б.Грінченка, 1).

Заявки та документи подаються керівником фермерського господарства (уповноваженою особою) особисто або надсилаються рекомендованим листом на адресу регіонального відділення Укрдержфонду. Заявки, що надійшли після закінчення строку їх подання, не розглядаються.

Перелік документів, які подаються для участі у конкурсі, передбачений п. 8 Постанови Кабінету Міністрів України № 1102 від 25 серпня 2008 р. (зі змінами). З ним можна ознайомитися на офіційному сайті Укрдержфонду (www.udf.gov.ua) або отримати особисто в регіональних відділеннях Укрдержфонду.

Джерело: Львівське відділення Українського державного фонду підтримки фермерських господарств

Фізособи – пенсіонери не за віком після досягнення ними пенсійного віку мають право на пільгу щодо сплати земельного податку

Фізичні особи, які вийшли на пенсію не за віком (за вислугу років, по інвалідності, у разі втрати годувальника тощо) після досягнення ними пенсійного віку, мають право на пільгу щодо сплати земельного податку за земельні ділянки, що належать їм на правах приватної власності (за винятком земельних паїв). При цьому фізична особа для отримання пільги щодо сплати земельного податку має подати до 01 травня поточного року або протягом 30 календарних днів з дня набуття права на пільгу до контролюючого органу за місцезнаходженням земельної ділянки заяву про застосування пільги довільної форми та документи, що посвідчують її право на пільгу (пенсійне посвідчення (за віком)).

Від сплати земельного податку звільняються особи з інвалідністю першої і другої групи, фізичні особи, які виховують трьох і більше дітей віком до 18 років, пенсіонери (за віком), ветерани війни та особи, на яких поширюється дія Закону України від 22 жовтня 1993 року № 3551-XII «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» зі змінами та доповненнями, та фізичні особи, визнані законом особами, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи.

Норми визначені п. 281.1 ст. 281 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

Згідно з п. 281.2 ст. 281 ПКУ звільнення від сплати податку за земельні ділянки, передбачене для відповідної категорії фізичних осіб п. 281.1 ст. 281 ПКУ, поширюється на земельні ділянки за кожним видом використання у межах граничних норм:

- для ведення особистого селянського господарства – у розмірі не більш як 2 гектари;
- для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка): у селах – не більш як 0,25 гектара, в селищах – не більш як 0,15 гектара, в містах – не більш як 0,10 гектара;
- для індивідуального дачного будівництва – не більш як 0,10 гектара;
- для будівництва індивідуальних гаражів – не більш як 0,01 гектара;
- для ведення садівництва – не більш як 0,12 гектара.

Пунктом 281.4 ст. 281 ПКУ визначено, що якщо фізична особа, визначена у п. 281.1 ст. 281 ПКУ, станом на 01 січня поточного року має у власності декілька земельних ділянок одного виду використання, площа яких перевищує межі граничних норм, визначених п. 281.2 ст. 281 ПКУ, така особа до 01 травня поточного року подає письмову заяву у довільній формі до контролюючого органу за місцем знаходження будь-якої земельної ділянки про самостійне обрання/зміну земельних ділянок для застосування пільги (далі – заява про застосування пільги).

Пільга починає застосовуватися до обраних земельних ділянок з базового податкового (звітного) періоду, в якому подано таку заяву, та діє до початку місяця, що настає за місяцем подання нової заяви про застосування пільги.

У разі подання фізичною особою, яка станом на 01 січня поточного року має у власності декілька земельних ділянок одного виду використання, заяви про застосування пільги після 01 травня поточного року пільга починає застосовуватися до обраних земельних ділянок з наступного податкового (звітного) періоду.

Якщо право на пільгу у фізичної особи, яка має у власності декілька земельних ділянок одного виду використання, виникає протягом календарного року та/або фізична особа, визначена у п. 281.1 ст. 281 ПКУ, набуває право власності на земельну ділянку/земельні ділянки одного виду використання, така особа подає заяву про застосування пільги до контролюючого органу за місцем знаходження будь-якої земельної ділянки протягом 30 календарних днів з дня набуття такого права на пільгу та/або права власності (абзац перший п. 281.5 ст. 281 ПКУ).

Якщо право на пільгу у платника виникає протягом року, то він звільняється від сплати податку починаючи з місяця, що настає за місяцем, у якому виникло це право (п. 284.2 ст. 284 ПКУ).

Отже, фізичні особи, які вийшли на пенсію не за віком (за вислугу років, по інвалідності, у разі втрати годувальника тощо) після досягнення ними пенсійного віку, мають право на пільгу щодо сплати земельного податку за земельні ділянки, що належать їм на правах приватної власності (за винятком земельних паїв). При цьому фізична особа для отримання пільги щодо сплати земельного податку має подати до 01 травня поточного року або протягом 30 календарних днів з дня набуття права на пільгу до контролюючого органу за місцезнаходженням земельної ділянки заяву про застосування пільги довільної форми та документи, що посвідчують її право на пільгу (пенсійне посвідчення (за віком)).

Джерело: www.visnuk.com.ua

Джерело: www.lfm.com.ua

Мінекономіки оновило Перелік сільгосптехніки, частину вартості якої компенсує держава

Мінекономіки затвердило перелік української сільгосптехніки, вартість якої відшкодовується державою в рамках бюджетної програми «Фінансова підтримка сільгосптоваровиробників» за напрямом «Часткова компенсація вартості сільськогосподарської техніки та обладнання вітчизняного виробництва».

Так, до оновленого переліку включено 203 підприємства, номенклатура їх продукції збільшилася на понад 2000 одиниць с/г техніки – до 16802 найменувань.

«Ми продовжуємо розширювати інструменти підтримки національного виробника, доповнивши Перелік сільгосптехніки, яка підлягає компенсації, новими заводами-виробниками. Це гарний стимул для виробників – реалізувати свою продукцію та збільшити доходи, а фермерам – оновити свій парк сільгосптехніки, адже держава відшкодовує 25% її вартості», – прокоментував Перший віце-прем'єр-міністр України – Міністр економіки України Олексій Любченко.

Зокрема, оновлений Перелік включає трактори, самохідні та причіпні обприскувачі, комбайн зернозбиральний самохідний, спеціальні автомобілі сільськогосподарського призначення (зерновози), посівні комплекси, агрегати та аплікатори для внесення рідких мінеральних добрив, жнивarki для збирання соняшнику, кукурудзи та інших зернових культур, ріпакові столи, зерноочишувальні сепаратори, технологічне обладнання для комбікормових заводів та елеваторних комплексів, обладнання для систем крапельного зрошення, зерносушарки, вагове обладнання для зважування сільгосппродукції, напівпричеми, ґрунтообробна техніка, обладнання для утримання ВРХ та свиней тощо.

Із Переліком вітчизняної сільськогосподарської техніки та обладнання можна ознайомитись за посиланням: <https://bit.ly/3qxCRpz>.

Джерело: www.me.gov.ua

КОНФЕРЕНЦІЯ

2021

**З ВИКОНАВЧОГО
ПРОВАДЖЕННЯ**

15 вересня

Широкомасштабне опитування аграріїв від Мінагрополітики

Мінагрополітики України проводить опитування агровиробників. Мета опитування – оцінити, наскільки простою є їх взаємодія з державними органами.

Крім того, аграріям пропонується вказати, які довідки і справки, заявки чи виписки, інші форми взаємодії з державою в земельній сфері, податковій, банківській тощо є застарілими або не актуальними.

Детальна інформація і реєстраційна форма опитування на сайті Мінагрополітики за наступним посиланням:

<https://minagro.gov.ua/ua/news/ministerstvo-agrarnoyi-politiki-ta-prodovolstva-ukrayini-zapustilo-shirokomasshtabne-opituvannya>

Джерело: www.minagro.gov.ua

ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ ПРАКТИЧНИЙ ФОРУМ **СВИНОКОМПЛЕКС** ЕФЕКТИВНЕ ВИРОБНИЦТВО

8-9 ВЕРЕСНЯ, 2021 РОКУ

«АРЕНА ЛЬВІВ»

М. ЛЬВІВ,
ВУЛ. СТРИЙСЬКА, 199

Джерело: www.agrotimes.net

Безоплатна приватизація земельних ділянок: як відтепер має голосувати рада громади

З прийняттям Закону України від 28.04.2021 р. №1423-IX «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення системи управління та дерегуляції у сфері земельних відносин» (далі – Закон № 1423) відбулась так звана децентралізація землеустрою, а саме – спрощення землепорядної документації та зменшення кількості погоджень та дозволів.

Так, з 27.05.2021 р. громадянину не треба звертатися до органу місцевого самоврядування з проханням надати дозвіл на розроблення документації із землеустрою, якщо особа вже користується відповідною земельною ділянкою територіальної громади та хоче приватизувати її.

Згідно з новою редакцією ст. ст. 118 Земельного кодексу України, громадянин, заінтересований у приватизації земельної ділянки у межах норм безоплатної приватизації, що перебуває у його користуванні, у тому числі земельної ділянки, на якій розташовані жилий будинок, господарські будівлі, споруди, що перебувають у його власності, подає до органу місцевого самоврядування, що представляє відповідну територіальну громаду, клопотання про передачу йому такої ділянки у власність.

Ця норма стосується і земельних ділянок, право на які виникло раніше. І це є досить логічним, так як у разі виникнення права раніше або розміщення на земельній ділянці будівель та споруд, які належать особі, що звертається з відповідним клопотанням, сам дозвіл носив формальний характер.

Віднині громадянин пише клопотання, до якого додається розроблена відповідно до Закону України «Про землеустрій» технічна документація із землеустрою щодо встановлення (відновлення) меж земельної ділянки в натурі (на місцевості), що за нових правил замовляється громадянином без надання дозволу на її розроблення. А відповідний орган місцевого самоврядування у місячний строк з дня отримання технічної документації із землеустрою щодо встановлення (відновлення) меж земельної ділянки в натурі (на місцевості) приймає рішення про її затвердження та передачу земельної ділянки у власність або вмотивоване рішення про відмову.

Однак відтепер дещо змінився порядок прийняття місцевими радами рішень про відчуження земельних ділянок з власності територіальних громад. Частину другу ст. 59 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» доповнили новим абзацом, згідно з яким рішення ради щодо безоплатної передачі земельної ділянки комунальної власності у приватну власність (крім земельних ділянок, що перебувають у користуванні громадян, та випадків

передачі земельної ділянки власнику розташованого на ній жилого будинку, іншої будівлі, споруди) приймається не менш як двома третинами голосів депутатів від загального складу ради.

Норма у 2/3 голосів депутатів місцевої ради, щодо безоплатної передачі земель комунальної власності у приватну - є обмежувальною нормою, яка буде захищати від корупційних дій на місцевому рівні.

Отже, при прийнятті відповідних рішень тепер потрібно чітко розмежувати земельні ділянки на 2 категорії:

1) землі, які передаються безоплатно з комунальної у приватну власність та перебувають у користуванні громадян або на земельній ділянці розташований житловий будинок, інша будівля чи споруда, яка належить, громадянину, що звернувся з клопотанням про передачу земельної ділянки, а також земельні ділянки право на які виникло раніше (в цих випадках для прийняття рішення про передачу у власність достатньо звичайної більшості);

2) інші земельні ділянки, які передаються безоплатно з комунальної власності у приватну власність (в цих випадках для прийняття відповідного рішення раді необхідно зібрати 2/3 голосів депутатів від загального складу ради).

Що стосується невитребуваних земельних часток (паїв), то у відповідності до Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вирішення питання колективної власності на землю, удосконалення правил землекористування у масивах земель сільськогосподарського призначення, запобігання рейдерству та стимулювання зрошення в Україні», до 2025 року громадянам надане право витребувати такі паї – тобто завершувати реалізацію свого права, яке виникло раніше. У разі не витребування потенційними власниками відповідного майна у встановлений законом строк (тобто до 01.01.2025 р.) ці земельні частки (паї) перейдуть до комунальної власності після проходження процедури визнання майна безхазяйним. Тому, якщо зараз громадяни звертаються із заявою про витребування своєї земельної частки (паю) до органів місцевого самоврядування, то рішення про передачу такої земельної ділянки приймається більшістю голосів депутатів місцевої ради.

Рішення з інших питань у земельній сфері ради продовжують приймати простою більшістю голосів.

Актуальну інфографіку про прийняття рішень органами місцевого самоврядування стосовно безоплатної приватизації земельних ділянок розміщено на інфографіці на наступній сторінці

ПРИЙНЯТТЯ РІШЕННЯ ОМС ЩОДО БЕЗОПЛАТНОЇ ПЕРЕДАЧІ У ВЛАСНІСТЬ ЗЕМЕЛЬНОЇ ДІЛЯНКИ ІЗ ЗЕМЕЛЬ КОМУНАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ

НЕОБХІДНО ДВІ ТРЕТИНИ
ГОЛОСІВ ДЕПУТАТІВ

НЕОБХІДНО БІЛЬШІСТЬ
ГОЛОСІВ ДЕПУТАТІВ

1. Коли є заява на надання безоплатно у власність земельної ділянки, яка формується на землях комунальної власності в межах норм безоплатної приватизації, які ніколи не надавались у власність чи користування заявнику.

1. Коли на ділянці є будівлі чи споруди які знаходяться у власності особи, що звернулась з клопотанням про безоплатну приватизацію;
2. Коли земельна ділянка перебуває в користуванні громадянина відповідно до запису в поземельній книзі, що звернувся з клопотанням про безоплатну приватизацію;
3. Коли на земельну ділянку є раніше видані правовстановлюючі документи але ділянка не внесена до Державного земельного кадастру;
4. Коли у заявника є сертифікат на право на земельну частку (пай), до 2025 р, надано право дооформити всі необхідні документи (це стосується невитребуваних земельних часток паїв);
5. Коли земельна ділянка розташована в садовому товаристві, членом якого є заявник;
6. Коли є бажання розпаювати земельну ділянку для ведення фермерського господарства, та виділити для кожного члена фермерського господарства земельну ділянку в розмірі середньої частки (паю);
7. Та інші питання безоплатної передачі земельних ділянок, які знаходяться в користуванні.

Джерело: www.decentralization.gov.ua

Органом місцевого самоврядування прийнято рішення про нову нормативну грошову оцінку землі, але зміни не внесені до договору оренди землі. Чи необхідно сплачувати орендну плату в новому розмірі

Якщо орган місцевого самоврядування прийняв рішення про нову нормативну грошову оцінку землі з урахуванням вимог щодо строку його прийняття та оприлюднення, орендар сплачує орендну плату, обчислену із застосуванням такої нормативної грошової оцінки (в т. ч. у разі не внесення відповідних змін до договору оренди землі).

Відповідно до пп. 14.1.136 п. 14.1 ст. 14 Податкового кодексу України орендна плата за земельні ділянки державної і комунальної власності – це обов’язковий платіж, який орендар вносить орендодавцеві за користування земельною ділянкою.

Підставою для нарахування орендної плати за земельну ділянку є договір оренди такої земельної ділянки.

Для визначення розміру орендної плати використовується нормативна грошова оцінка земельних ділянок з урахуванням коефіцієнта індексації, визначеного відповідно до законодавства.

Правові засади проведення оцінки земель в Україні визначено Законом України від 11 грудня 2003 року № 1378-IV «Про оцінку земель».

Дані про нормативну грошову оцінку окремої земельної ділянки оформлюються як витяг з технічної документації про нормативну грошову оцінку окремої земельної ділянки, який відповідно до ст. 23 Закону № 1378 видається органами, що здійснюють ведення Державного земельного кадастру.

Підставою для проведення оцінки земель (бонітування ґрунтів та нормативної грошової оцінки земельних ділянок) є рішення органу виконавчої влади або органу місцевого самоврядування (частина перша ст. 15 Закону № 1378).

Періодичність проведення нормативної грошової оцінки земель (не рідше одного разу на 5-7 років) визначено частиною другою ст. 18 Закону № 1378.

Пунктом 5 Типового договору оренди землі, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 03 березня 2004 року № 220, передбачено відображення нормативної грошової оцінки земельної ділянки (земельних ділянок) на дату укладення договору.

Розмір орендної плати переглядається, зокрема у разі зміни нормативної грошової оцінки земельної ділянки (земельних ділянок) державної та комунальної власності (п. 13 Типового договору).

Рішення органів місцевого самоврядування відповідно до частини першої ст. 73 Закону України від 21 травня 1997 року № 280/97-ВР «Про місцеве самоврядування в Україні» є обов'язковими для виконання, зокрема, об'єднаннями громадян, підприємствами, установами та організаціями, посадовими особами, а також громадянами, які постійно або тимчасово проживають на відповідній території.

Враховуючи викладене, якщо орган місцевого самоврядування прийняв рішення про нову нормативну грошову оцінку землі з урахуванням вимог щодо строку його прийняття та оприлюднення, орендар сплачує орендну плату, обчислену із застосуванням такої нормативної грошової оцінки (в т. ч. у разі не внесення відповідних змін до договору оренди землі).

Джерело: www.zp.tax.gov.ua

Головні ринки збуту української органічної продукції

За підсумками минулого року Україна експортувала органічних товарів (всього 80 найменувань) на суму 204 млн дол.США, що на 8% більше, ніж у 2019 р. Поки що українська органіка більше має попитом за кордоном, ніж всередині країни.

Значна частина виробленої української органічної продукції та сировини йде на експорт в 60 країн світу, серед яких країни Європи, Канада, США, Японія, КНР, Саудівська Аравія, ОАЕ, В'єтнам та ін. В Європу вирушає до 73% продукції, в США – 24%, в Азію – 3%.

«Переважно українські фермери експортують сировину для подальшої переробки, але за останні 3-4 роки все більше реалізується готової продукції, а саме молочної продукції, круп, концентратів для соків, кукурудзи, сої та пшениці», – розповіли експерти.

Якщо порівнювати з європейськими країнами, українці не так активно споживають органічну продукцію. В Україні ринок органіки займає до 2%, коли в розвинених країнах цифра досягає 13%.

Джерело: www.agronews.ua

Забезпечення продовольчої безпеки та здоров'я населення: ризики і можливості розвитку сільського господарства України в контексті світових тенденцій

Олег Стасів, доктор сільськогосподарських наук, доцент, директор інституту

Наталія Котько, кандидат економічних наук, зав. лабораторії економіки

Інститут сільського господарства Карпатського регіону НААН

Здоров'я та добробут – базові активи людського розвитку, зростання рівня яких сприяє динамічному суспільному поступу. Сільське господарство, забезпечуючи необхідне й безпечне для здоров'я і життєдіяльності людини виробництво продовольчої продукції, енергії та поживних речовин відіграє фундаментальну роль у досягненні цієї мети. Адже наявність достатньої кількості сільськогосподарської продукції потенційно сприяє збільшенню доступності продовольства, зниженні цін на нього; якість і широкий асортимент продуктів харчування спроможні задовольнити оптимальні потреби споживачів у харчових речовинах та енергії (білки, жири, вуглеводи, мікро- та макроелементи тощо). Виникнення пов'язаних із харчуванням ризиків погіршення здоров'я породжує або зменшує попит на продукцію зі специфічними якостями, тим самим впливаючи на системи ведення галузей та конкурентоспроможність виробників.

Починаючи із середини ХХ-го століття аграрна політика переважної більшості країн націлювалася на збільшення виробничих потужностей сільського господарства, максимізацію обсягів виробництва та здешевлення продовольства. Завдяки динамічному розвитку агротехнологій – запровадженню високоврожайних сортів сільськогосподарських культур, виведенню продуктивних порід і ліній у тваринництві, широкому застосуванню добрив, пестицидів тощо – частково вирішено проблему кількісного забезпечення продовольством зростаючої світової чисельності населення. При цьому нарощування обсягів аграрного виробництва не супроводжувалося відповідним приростом у продовольчій продукції поживних речовин та мікроелементів.

Їх дефіцит (наприклад, вітаміну А, заліза, йоду та цинку) нині визнається більш обмежуючим фактором для здоров'я та продуктивності людини, ніж дефіцит енергії. Прояв недоїдання малозабезпечених верств населення все частіше виражається в надмірному споживанні продуктів, які багаті енергією, але містять недостатньо поживних речовин.

Результатом є подвійне навантаження на здоров'я людей – анемія внаслідок дефіциту енергії та мікроелементів чи ожиріння й інші, пов'язані з раціоном, хронічні захворювання що виникають через «надлишкове» харчування.

Низька якість харчування належить до одного із визначальних факторів, що спричиняє ризики смертності й інвалідності від неінфекційних захворювань (НІЗ). Їх наявність обумовила 71% причин загальної кількості смертей у світі (дані 2016 р.) До четвірки основних НІЗ входять, зокрема, серцево-судинні, онкологічні захворювання, діабет та хронічні захворювання легень. У Європейському Союзі понад 950 000 смертей (кожна п'ята) та понад 16 мільйонів втрачених років здорового життя в 2017 р. були, за оцінкою, обумовлені, головним чином пов'язаними з нездоровим харчуванням, серцево-судинними захворюваннями та раком.

Ув'язування наявності достатньої кількості продовольства, його поживної для здоров'я населення якості та економічної доступності з поняттям продовольчої безпеки країни започаткувалося під час Другої світової війни, коли уряди понад 40 держав зібралися з метою розгляду проблем продовольчого забезпечення та розвитку сільського господарства. Вони дійшли висновку, що відсутність голоду означає безпечне, адекватне та належне постачання їжі для кожного чоловіка, жінки та дитини, де «безпечне» стосується доступності їжі, «адекватне» – кількісної достатності продовольства і «належне» – вмісту поживних речовин у продовольчому забезпеченні. Сучасне трактування цього терміну було запропоноване у 1996 році та модифіковане у 2001 році: «Продовольча безпека існує, коли всі люди у будь-який час мають фізичний, соціальний та економічний доступ до достатньої, безпечної й поживної їжі, яка відповідає їхнім дієтичним потребам та харчовим уподобанням.

У теперішній час у світі виробляються і зберігаються достатні для задоволення потреб у харчуванні обсяги і запаси сільськогосподарської продукції. При цьому досі не подолано проблеми голоду і недоїдання. Так, зокрема, з гострою відсутністю продовольчої безпеки в 2019 стикалося 9,7% світового населення, понад 1,25 млрд. осіб (16% жителів планети) – зазнавало її помірної відсутності. Для 33-х мільйонів людей (близько 6,5% чисельності населення), які проживають у ЄС якісна їжа економічно недоступна щодень, і продовольча допомога є важливою для частини населення багатьох країн-членів. У нашій державі проблема якісного та кількісного недоїдання стосується 60% населення, віднесеного за класифікацією ООН до бідного (особи з рівнем споживання меншим 1,25 дол. США на день за паритетом купівельної спроможності).

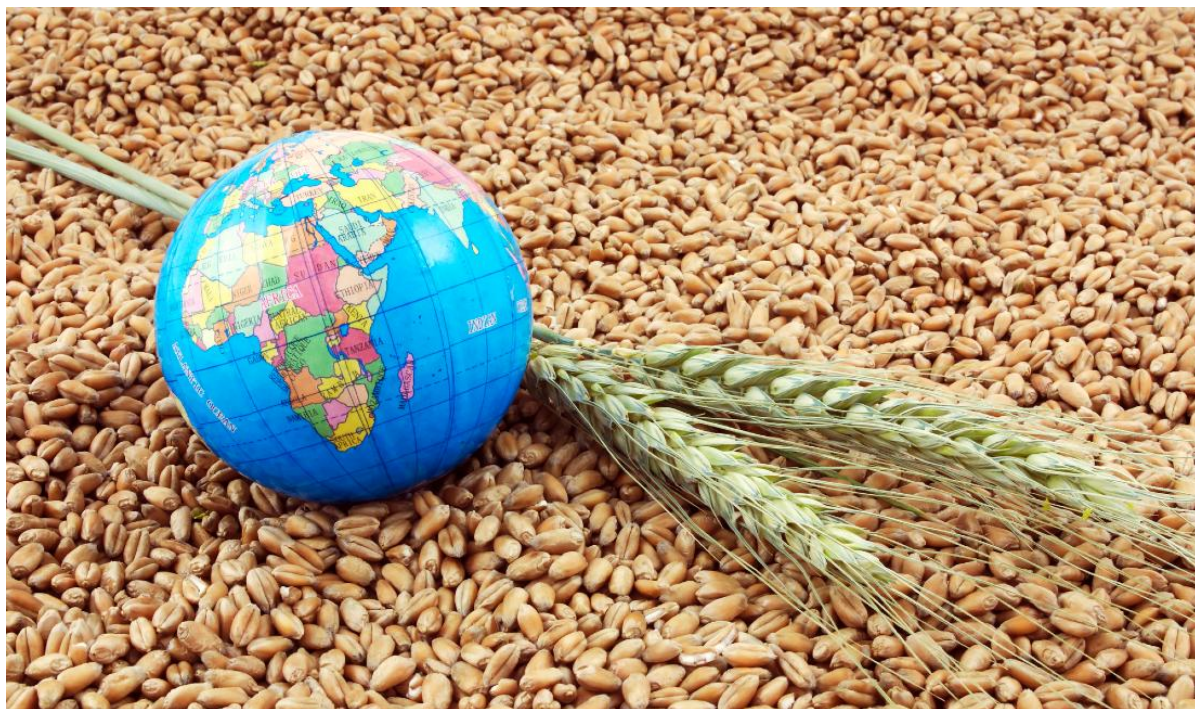
За оцінками експертів, вітчизняний агросектор спроможний забезпечувати продовольством щонайменше 500 млн людей на рік (чисельність населення України станом на 1січня 2021 р. становила, без врахування окупованих територій Криму та частини Донбасу, 41, 6 млн осіб).

При цьому, у глобальному індексі продовольчої безпеки (рейтинг 2020 року) Україна займає останнє місце в Європі та посідає 54 позицію із загальною оцінкою 63 бали (при максимальному показнику у 100 балів) із 113 країн світу. Основні виклики для країни та фактори формування рівня Індексу не є суто аграрними й пов'язані з загальною економічною ситуацією: низькі показники ВВП на душу населення, недостатній обсяг державного фінансування наукових досліджень і новітніх розробок в аграрному секторі, доступ фермерів до фінансування, відсутність харчових стандартів, слабка дорожня та портова інфраструктура, а також ризики політичної стабільності та корупція.

Разом із тим, необхідно відзначити, що впродовж останніх 20 років у нашій державі відбулися доволі істотні позитивні зрушення в напрямі більш різноманітного продовольчого споживання. Так, зокрема, споживання м'яса і м'ясопродуктів, з розрахунку на 1 особу, зросло в 1,6 рази, рибопродуктів – в 1,5 рази, яєць – в 1,7 рази, олії – в 1,3 рази, фруктів, плодів і ягід в 2,0 – рази. Однак калорійність добового раціону за цей період збільшилася тільки на 30 ккал. (з 2601 до 2691), гранично допустиме значення цього показника становить 2500 ккал, раціональна норма – 3374 ккал. Для забезпечення збалансованого харчування 55% добової енергетичної цінності раціону має забезпечуватися за рахунок споживання тваринницької продукції. Тоді як 70,3% середньодобового раціону населення нашої країни формується завдяки продукції рослинного походження.

Визначальним обмежувальним чинником зростання показників споживання до рівня раціональних норм є низька платоспроможність населення. Так, у структурі споживчих витрат сімейних бюджетів високою, порівняно із економічно більш розвинутими країнами, є питома вага продовольчих витрат – 49,2% (2020 рік). При цьому навіть у домогосподарствах децильної (10 %-ї) групи з найвищими розмірами грошових доходів частка витрат на продукти харчування – 33,9 % – значно перевищує аналогічні показники, що склалися в пострадянських державах (Казахстані – 7,7 %; Вірменії – 8,8 %; Білорусі – 9,5 %; Республіці Молдова – 10,3%).

Україна є однією із небагатьох країн світу з наявними агроресурсними можливостями для збільшення виробництва сільськогосподарської продукції. Зважаючи на об'єктивно незначну місткість внутрішнього продовольчого ринку визначальний вплив на розвиток вітчизняного аграрного сектора справлятимуть тенденції загальносвітового соціально-економічного розвитку. Прогнозоване до 2030 року збільшення на 35% світового попиту на продовольство формуватиметься під впливом очікуваного за цей період зростання на 11% (до 8,5 млрд. осіб) чисельності населення планети.

Глобальна затребуваність української агропродукції слугуватиме аргументом до нарощування її експортного потенціалу, що, в свою чергу, сприятиме утвердженню агрохолдингової моделі розвитку сільськогосподарського виробництва та вузькоасортиментної моделі експортної спеціалізації, за якої понад 70% агропродовольчого експорту України забезпечують шість видів агропродовольчої продукції (кукурудза, пшениця, ячмінь, ріпак, соняшникова олія та макуха).

Стратегічно, така модель, будучи вразливою до виникнення зовнішніх економічних і політичних шоків, таїть також вагомі ризики та істотні загрози соціальній і екологічній складовим національної безпеки країни. Адже, скажімо, витіснення з ринку дрібнотоварних виробників породжує не тільки проблему зниження економічної активності селян та перспективу соціальної деградації сільських територій загалом, але й потенційно звужує асортимент багатой мікроелементами й корисної для здоров'я сільськогосподарської продукції (наприклад, горобини). Вплив на здоров'я людей масштабного поширення виробництва генетично модифікованих продуктів, що можуть містити алергени або токсини, яких немає у традиційно вирощеній продукції, продовжує залишатися предметом дискусій.

Подальше поглиблення знань стосовно взаємозв'язків між якістю сільськогосподарської продукції, здоров'ям населення, станом екосистем, ланками продовольчого ланцюга та моделями споживання чинитиме дедалі більш відчутний вплив на вимоги до ведення галузей сільськогосподарського виробництва. Їх врахування визначатиме рівень конкурентоспроможності вітчизняного аграрного сектора в регіональному та міжнародному поділі праці.

Кооперація та кооперативи в минулому та сучасному Україні

Павло Музика, *президент Львівської Аграрної палати*
Андрій Доманський, *кандидат сільськогосподарських наук, доцент, Львівська Аграрна палата*

Кооперація та її організаційні форми відігравали і зараз відіграють значну роль в розвитку національного господарства багатьох країн світу, зокрема європейських.

Громадянське суспільство, притаманне розвинутим країнам світу, базується на діяльності громадських організацій до яких можна віднести і кооперативні організації.

Ідеологія та практична організація кооперативів закладена в середині XIX століття європейськими науковими та громадськими діячами і були в першій половині XX століття доповнені українськими вченими та громадськими діячами М. Туган-Барановським, М.Левицьким, І.Вітановичем, Ю.Павликовським, Є.Храпливим та іншими. Вони глибоко знали сутність та організаційні основи західноєвропейського кооперативного руху і перенесли ці знання в практичну площину в Україні, насамперед в Галичині. В першій половині XX століття зусиллями діячів Товариства «Просвіта», українських священників і громадських діячів постала українська громадська організація Товариство «Сільський Господар», яка нараховувала у своїх членах понад 160 тисяч чоловік.

Діяльність цієї організації була спрямована на утвердження в Західній Україні нової прогресивної культури в усіх галузях сільського господарства. Другим напрямом був розвиток кооперативного руху і організація та забезпечення функціонування кооперативів. Водночас, це розділення напрямів діяльності організації було досить формальним, оскільки члени Товариства «Сільський Господар» були зобов'язані ініціювати створення кооперативів на місцях у сільській місцевості і агітувати місцеве населення для створення кооперативів. Часто члени товариства самі очолювали створені новостворені кооперативи. На перших порах і до 1918 року фінансування діяльності кооперативів і Товариства «Сільський Господар» здійснювалося урядом Австро-Угорської імперії. Пізніше до 1939 року діяльність Товариства «Сільський Господар» в польський період здійснювалося за рахунок членських внесків, благодійних внесків і відрахувань від діяльності кооперативів. Зокрема, доходний бюджет Товариства «Сільський Господар» у 1938 році становив 425 тисяч злотих, а фахівець агрономічного відділу товариства одержував щомісячно 150-200 злотих.

Потрібно розуміти, що побудова кооперативів виключно на громадських засадах без фінансового підґрунтя на селі приречена на невдачу.

Радянська система господарювання в сільському господарстві базувалася на колективних формах роботи селян. Ще і зараз в Україні лунають точки зору, що колгоспи і кооперативи це форма закріпачення селян, оскільки засновувалися на спільному використанні майна та робочої сили. Але при цьому апологети такого колективістського кооперування не наголошують, що порушувалися базові принципи кооперації: добровільність членства і право розпоряджатися майном, результатами своєї діяльності. Протягом поколінь в радянській Україні виробилася відраза до різних форм колективної діяльності на селі через вплив тоталітарного режиму. Це закарбувалося в менталітеті і характері поколінь селян, їх розумінню справедливості та християнської етики. При цьому господарська діяльність в кооперативних об'єднаннях людей значною мірою підпорядкована також етичним ідеалам.

Українські науковці відзначають, що кооперативи повинні відігравати важливе значення не лише в економічному, але і культурному та громадсько-політичному житті людей, сприяючи зростанню моральності, освітнього та професійного рівня багатьох верств населення, утверджувати демократію та громадянське суспільство.

Сучасна структура аграрного виробництва в Україні значною мірою базується на діяльності агрохолдингів, які часто підконтрольні олігархам. Саме тому малим агроформуванням та кооперативам лишається дуже мало землі та інших ресурсів, що вимагає підвищення їх ринкової конкурентоспроможності.

Найбільше конкурентоспроможними є кооперативи, які здатні об'єднати процеси в ланцюгу: виробництво-переробка-реалізація. Саме за такою інтеграцією працюють багато кооперативів в країнах ЄС та США, але лише окремі в Україні. Часті зміни в правилах оподаткування діяльності кооперативів чи правилах нарахування податку на додану вартість (ПДВ) при вирощуванні окремих сільськогосподарських культур значною мірою ускладнюють можливості для інтеграції у виробничому ланцюзі в рамках кооперативу. Українські законодавці вже тридцять років проголошують свій курс на політику європейської інтеграції, але забувають про належну фінансову підтримку фермерства та кооперативів. Це суттєво ускладнює конкуренцію із польськими, німецькими і іншими західноєвропейськими виробниками агропродовольчої продукції.

Світові кооперативні організації керуються універсальними принципами, які в 1995 році підтримав XXXI Конгрес Міжнародного Кооперативного Альянсу (МКА). До них відносяться:

- добровільне і відкрите членство;
- демократичний членський контроль;
- економічна участь членів у діяльності кооперативу;
- автономія і незалежність;

- співробітництво між кооперативами;
- освіта і підвищення кваліфікації;
- турбота про громаду.

Універсальними кооперативними цінностями визначеними МКА є: взаємодопомога; відповідальність; демократія; рівність; справедливість; солідарність; відкритість; соціальна відповідальність; турбота про інших.

Перелічені вище цінності визначають характер відносин між кооперативом та суспільством. Але є також цінності обумовлені глобалізаційними процесами, питаннями забезпечення безпеки, зокрема це стосується продуктів харчування, а також впливом на навколишнє середовище результатів діяльності організації.

В Україні законодавчі та підзаконні акти щодо діяльності кооперативів загалом відповідають принципам МКА, а кооперативи є соціально орієнтованими організаціями та можуть одержувати від держави підтримку для ефективної діяльності.

Кооперативний рух та діяльність кооперативів в Україні базується на досягненнях та теоретичних засадах європейської і світової спільноти, працях європейських і українських теоретиків та практиків.

Суспільно-політичний лад суттєво впливає на менталітет населення, на відношення до громадських об'єднань, організацій, зокрема кооперативів. Кооперативи можуть існувати в структурному зв'язку з іншими громадським організаціями України або діяти відносно автономно в об'єднаних територіальних громадах.

Діяльність кооперативів повинна здійснюватися з дотриманням умов збереження навколишнього середовища, міжнародних стандартів якості продукції і забезпечення безпеки людей.

ДНІ УКРАЇНСЬКОГО ГРИБІВНИЦТВА
IV Міжнародна Виставка-Конференція
Київ, Україна
20-21 ЖОВТНЯ 2021

ДНІ УКРАЇНСЬКОГО ГРИБІВНИЦТВА
IV Міжнародна Виставка-Конференція
Київ, Україна, Mercure Kyiv Congress Hotel
20-21 ЖОВТНЯ 2021
Організатор - Інформаційна Грибна Агенція
УМДІС
5000 м²
400 учасників
20 країн
50 експонентів
25 спікерів
Квитки:
+380935690941
info@mushroomdays.in.ua.
<https://www.mushroomdays.in.ua/>

В які культури вигідно інвестувати в Україні?

Через прагнення до більш здорового способу життя та з етичних міркувань десятки мільйонів людей сьогодні свідомо обирають вегетаріанство на постійній основі.

Відтак популярності почали набирати культури, які завдяки величезному спектру вітамінів та амінокислот є незамінними для нашого раціону. Тому презентуємо сім культур, які вже незабаром стануть особливо рентабельними.

Шафран. Шафрановий крокус – не лише гарна квітка, а й поки що екзотична для України культура. Тичинки квіток шафрану – це цінна спеція, яку акуратно збирають вручну. Один грам спеції в середньому дорівнює 150 квіткам. Тому середній обсяг врожаю визначається у грамах. Наразі гуртова ціна на ринку коливається від 1 600 до 2 500 євро за кілограм.

Соя. Соя теж популярна серед інших культур в Україні. Соя – досить рентабельна культура. На початку 2021 року ціна на неї помітно зросла на міжнародному ринку – наразі вона стартує від 18 тис. грн за тону.

Ріпак. Ріпак – олійна культура стратегічного значення. Майже 85% валового виробництва ріпаку Україна щороку продає до ЄС, Індії та Китаю. Вирощування та перероблення ріпаку залишається перспективним напрямком агробізнесу. Рентабельність вирощування озимого ріпаку може сягати 83%.

Часник. У період пандемії спостерігався підвищений попит на часник у всьому світі. Часник українського виробництва потроху починає виходити й за межі українського ринку. Нашою продукцією цікавляться в країнах ЄС та Перської затоки. Поступово виробники змогли збільшити врожайність часнику до 10 т/га. Ще 2020 року партія українського часнику коштувала 40–70 грн/кг.

Базилік. Жоден вишуканий напій, салат, суп або страва з м'яса не обходиться без базиліку. Прянощі мають високу додану вартість. Сьогодні ціна сушеного листя базиліку – 3,8–5,3 дол. США за кг. Рослина дає два врожаї за сезон. Продукція має попит на роздрібному ринку, у кафе і ресторанах тощо.

Рукола. Ця рослина – зірка італійської та французької кухні, обов'язковий інгредієнт страв в елітних ресторанах. Попит на руколу високий у всьому світі – від США, Китаю до Нідерландів та Польщі. При цьому культура є достатньо високоврожайною та швидкокорослою, не потребує багато місця та великих працевитрат.

Спаржа. Поціновувачі правильного харчування вживають спаржу з овочами для підтримання системи травлення. В Україні площі під спаржею не перевищують 100–120 га. В цей час ЄС вже усвідомила попит на рослину, і спаржею засаджено понад 60 тис. га. Поки що ринок спаржі в нашій країні тільки набирає популярності, проте вже має високий потенціал.

Тож детально досліджуйте смаки споживачів та вигідно інвестуйте у трендові культури.

Суперсорбенти піднімають вологість ґрунту під яблунями

Вчені Інституту садівництва НААН дослідили, що суперсорбенти підняли вологість ґрунту під яблунями на 120%, збільшили вміст лужногідролізованого азоту на 50-58%, рухомих фосфатів – на 57-169% та обмінного калію – на 120-215%.

Вченими досліджувався вплив різних форм комплексних суперсорбентів і мульчування на родючість ґрунту, функціональний стан дерев і продуктивність яблуневого саду. Досліди проводились на сортах Скіфське золото і Лігол на підщепі М 9, що висажені в саду інституту на темно-сірому опідзоленому, легкосуглинковому ґрунтах, та лесовидному суглинку. Схема досліду при розміщенні дерев 4х1 і 4х0,5 м передбачала утримування стрічок ряду під чорним паром, мульчування грибним компостом, а також під чорним паром з передсадивним внесенням у посадкові ями комплексних суперсорбентів у вигляді таблеток (по 6 штук) і гранул (20 г на яму).

«В досліді мульчування ґрунту грибним компостом у межах стрічки ряду і застосування при садінні дерев різних форм синтетичного суперсорбенту істотно впливали на вміст польової вологи та концентрацію доступних елементів живлення на глибині до 60 см», – розповідає вчений Інституту, кандидат наук Віктор Жук.

За результатами дослідження, вологість ґрунту на ділянках з внесенням суперсорбенту по відношенню до контролю збільшилася в середньому на 71,1-118,7 %, що забезпечувало підвищення вмісту лужногідролізованого азоту на 50,0-58,2, рухомих фосфатів – 57,1-169,4 та обмінного калію – на 119,6-215,1%.

По відношенню до контрольних ділянок застосування суперсорбенту у вигляді гранул забезпечувало зростання концентрації вищевказаних елементів живлення відповідно на 18,7-71,1; 68,2-389,7 і 263,5-317,8 %.

Вплив системи вирощування яблуні на вологість ґрунту і вміст доступних елементів живлення в ньому (в середньому за 2014-2016 рр. на глибину 0-60 см)

Схема садіння, м	Вміст польової вологи, мм	Лужно- гідролізований азот (N-NH ₄), мг/кг	Рухомі фосфати (P ₂ O ₅), мг/кг	Обмінний калій (K ₂ O), мг/кг
Стрічка ряду під чорний паром				
4х1 (контроль)	9,9	104,0	120,7	113,0
4х0,5	6,9	129,7	126,5	112,5
Мульчування стрічки ряду компостом				
4х1	12,4	139,1	176,1	360,0
4х0,5	12,7	206,0	529,9	439,2
Суперсорбент у вигляді таблеток				
4х1	-	177,9	591,1	472,1
4х0,5	-	153,9	212,8	408,9
Суперсорбент у вигляді гранул				
4х1	10,6	164,5	189,6	248,2
4х0,5	13,6	194,5	340,8	354,5

При вирощуванні в Україні японська айва не потребує зрошення

Рослини хеномелесу, або японської айви, в українських умовах вирощування практично не потребують зрошення та витримують зимову температуру до -40°C .

Таких висновків дійшли спеціалісти Бахмутської дослідної станції розсадництва Інституту садівництва НААН.

«До того ж айва майже не пошкоджуються шкідниками, хворобами, за винятком залізного хлорозу листя на ґрунтах з суттєвим накопиченням карбонатів», – розповідає директорка станції Наталія Чигрин.

За допомогою біохімічного аналізу плодів вчені встановили суттєве підвищення вмісту органічних речовин: цукрів, органічних кислот, вітаміну С та їх співвідношення по сортах і формах айви японської в роки з тривалими високими температурами під час активної вегетації рослин. Це є надійним маркером посухостійкості цієї малопоширеної культури для науковців установи і дозволяє відібрати найбільш пластичні та продуктивні форми.

Сорти хеномелесу Каліф, Ніваліс і Мерлозі були визначені, як найбільш посухостійкі, в спекотні та посушливі роки, що визначалось суттєво збільшеним накопиченням органічних речовин (вітамін С, загальний цукор, органічні кислоти, суха речовина) за період 2016-2020 років.

Джерело: www.agrotimeews.net

■ VI МІЖНАРОДНИЙ ■

ОРГАНІЗАТОР

ЮРИДИЧНА ПРАКТИКА

ПРАКТИКА ПРАВОВАГО ЗАХИСТУ

ФІЗ ЗАХИСТУ

П Р У М БІЗНЕСУ

ЕКСПЕРТНИЙ ПАРТНЕР

АЛЕКСЕЄВ

БОЯРЧУКОВ

ТА ПАРТНЕРИ

■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ 2021 ■

10 вересня 2021 року

Джерело: www.pravo.ua

Регіональний форум UAFATA

«Аграрний експорт 2021 в контексті Європейського зеленого курсу»

Учасники: підприємства в сфері переробки, виробництва зернових та олійних культур

Місто проведення: Львів

Дата проведення: 9 вересня 2021 року

Місце проведення: Premier Hotel Dnister, м. Львів, вул. Матейка, 6

9.00-10.00	Ресстрація. Вітальна кава	
10.00-10.10	Вітальне слово від організаторів та партнерів заходу	Штефан Розенов, керівник проекту «Технічна допомога на підтримку впровадження операції «Основний кредит для аграрної галузі – Україна» Представник Львівської облдержадміністрації Представник Львівської обласної ради
10.10-10.30	Розбудова регіональної платформи Технічної Допомоги (UAFATA)	Олег Осаулюк, спеціаліст з розвитку бізнесу та підвищення потенціалу дорадництва
10.30-10.50	Якірний підхід для фінансування проектів у ланцюгу доданої вартості олійних культур	Віталій Радько, експерт з моніторингу, оцінки та управління аграрними підприємствами
10.50-11.10	Досвід участі банку “Львів” в проєкті “Основний кредит для аграрної галузі - Україна”	Представник банку “Львів”
11.10-11.30	Особливості фінансування клієнтів в рамках проекту «Основний кредит для аграрної галузі – Україна»	Ольга Нагорська, начальник відділу продажів корпоративного бізнесу МТБ банк
11.30- 12.00	Кава-пауза	
Блок 1. Розвиток експортних ринків		
12.00-12.20	Інвестиційна привабливість Львівського регіону. Готовність регіону до "зеленої" економіки	Тетяна Гетьман, директор Департаменту агропромислового розвитку Львівської ОДА
12.20-12.40	Експортне аграрне портфоліо. Ринкова аналітика, нові ринки та динаміка зростання	Олена Корогод (Березовська), президент ГС "Органічна Україна"
12.40-13.00	Що зміниться для аграріїв у рамках Європейського зеленого курсу?	Володимир Лапа, радник зі стратегічного розвитку президента УКАБ
13.00-13.20	Кліматичні амбіції українського бізнесу: куди готові реінвестувати та як розділити відповідальність	Дмитро Лось, голова правління UBTA
13.20-13.40	Вимоги та особливості контролю за якістю агропродукції від поля до імпортера	Владислав Седик, незалежний експерт (Микола Шлапак, ґрунти)
13.40-14.00	Подолання технічних перешкод в експорті сільськогосподарської продукції та забезпечення державних гарантій щодо дотримання вимог країн-партнерів.	Андрій Минка, завідувач сектору з органічного виробництва Управління аграрної інфраструктури Мінагрополітики
14.00-15.00	Ланч	
Блок 2: Як вийти на ринки ЄС		
15.00-15.20	Вимоги ЄС щодо експорту зернових та олійних культур на прикладі Польщі	Малгожата Госновська-Кола, генеральний директор Національного центру підтримки сільського господарства Республіки Польща (KOWR) Олег Дубіш, перший віце-президент Польсько-Української Господарської Палати
15.20-15.40	Супровід імпортерів у країнах ЄС. Інструменти та програми підтримки імпортерів олійних та зернових культур у країнах ЄС.	Дмитро Кушнір, керуючий партнер компанії Experto Consulting Ukraine (практичний кейс)
15.40-16.00	Як українським сільськогосподарським товаровиробникам та агропродовольчим компаніям вийти на німецькі ринки?	Андре Піллінг, керівник проекту “Надання консультацій Україні з питань аграрної торгівлі – в рамках Угоди про поглиблену та всеосяжну зони вільної торгівлі (ПВЗВТ) між ЄС та Україною” (онлайн)
16.00-16.20	Практичні поради щодо виходу на зовнішні ринки та розвитку експортного потенціалу. Нові можливості для експортерів.	Тетяна Міськова, керівник Офісу з розвитку підприємництва та експорту
Блок 3. Панельна дискусія: Чи готові українські експортери до Європейського зеленого курсу?		
16.20-17.30	Учасники панельної дискусії (модератор Тетяна Гетьман) Анастасія Білич, керівник маркетингового відділу ТОВ "Арніка-Органік"; Зіновій Максимішин та Марія Самойленко, агрофірма "Дзвони" Сергій Павловський, керівник ТзОВ «Агро Радехів»;Дон Олексій Пилипович, ФГ Дона Олексія Пилиповича (онлайн) І спікер з аграрного експорту Презентація довідника експортерів Львівської області (Т. Гетьман)	

Закупівельні ціни в Україні на 20.08.2021 р.

Середньозважені ціни закупівлі зернових та олійних культур в Україні на умовах СРТ термінали, EXW елеватори, СРТ переробники, FCA, СРТ долар, FOB, DAF.

	СРТ термінал, грн	EXW елеватори, грн	СРТ переробник, грн	FCA, грн	СРТ термінал, дол. США	FOB, дол. США	DAF, дол. США	CIF, дол. США
Віка				10000				
Висівки пшеничні				4100				
Гірчиця	9033							
Горох	8000	7642	10000	8233	230			
Гречка		19375						
Жито 1 клас		5000						
Жито 2 клас							185	
Зелений горох			10000					
Кукурудза				6466		260	245	230
Льон	15500		19500	14500				
Макуха соєва								500
Нут				16000	530			
Овес	5550							
Олія кукурудзяна								500
Олія ріпакова							1220	
Олія соняшникова							1200	1050
Просо	7200	6200	7000	6650				
Пшениця 1 клас								230
Пшениця 2 клас	8120	7323	7700	7685	252	249		310
Пшениця 3 клас	8025	7349	7183	7080	253	279		300
Пшениця 4 клас	7686	7054	7033	7331	243			
Пшениця 5 клас		5000						
Пшениця 6 клас				3500				
Ріпак 1 кл до 35 мкм без ГМО	18900	18674			655	609	615	
Ріпак 2 кл від 35 мкм без ГМО	10150	19375					603	
Ріпак з ГМО	18800	18500			592			
Розторопша			28500					
Соева олія							1150	
Соняшник			15900			600		

Джерело: www.graintrade.com.ua

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ ВИДАННЯ:

МУЗИКА П.М. – ГО “ЛЬВІВСЬКА АГРАРНА ПАЛАТА” (ГОЛОВА РЕДКОЛЕГІЇ); **СТЕФАНИШИН І.М.** – ТОВ “РСР “ШУВАР” (ЗАСТ. ГОЛОВИ РЕДКОЛЕГІЇ); **ВУЙЦИК І.М.** – ГО “ЛЬВІВСЬКА АГРАРНА ПАЛАТА”; **ГОНЧАРЕНКО Л.В.** – ДЕПАРТАМЕНТ АГРОПРОМИСЛОВОГО РОЗВИТКУ ЛЬВІВСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ ДЕРЖАВНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ; **СОЛОМОНКО Д.О.** – ЛЬВІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВЕТЕРИНАРНОЇ МЕДИЦИНИ ТА БІОТЕХНОЛОГІЙ ІМЕНІ С.З. ГЖИЦЬКОГО (ВИПУСКОВИЙ РЕДАКТОР).

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: М. ЛЬВІВ, ВУЛ. ЗАЛІЗНИЧНА, 16, 2-Й ПОВ., ТЕЛ./Ф. +38 (032) 294-84-03, +38(067) 803-60-32. ПЕРІОДИЧНІСТЬ ВИДАННЯ: ДВА РАЗИ НА МІСЯЦЬ.

ПОБАЖАННЯ ТА ЗАУВАЖЕННЯ ДО ЗМІСТУ ЕЛЕКТРОННОГО ІНФОРМАЦІЙНОГО БЮЛЕТЕНЯ «ВІСНИК АГРОФОРУМ» ПРОСИМО НАДСИЛАТИ НА E-MAIL:

LVIVAGRI@GMAIL.COM